Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ (първи състав)

17 октомври 2013 година*

„Публична служба — Конкурс на общо основание — Обявление за конкурс EPSO/AD/208/11 — Невъзможност по време на предварителния изпит кандидатът да използва клавиатура, с която е свикнал — Отказ за допускане до изпитите за оценяване — Равно третиране“

По дело F-77/12

с предмет жалба, подадена на основание член 270 ДФЕС, приложим към Договора за ЕОАЕ по силата на член 106а от него,

Васил Василев, с местожителство в Сандански (България), за който се явява адв. Р. Недин,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват г-жа B. Eggers и г-жа Н. Николова, в качеството на представители,

ответник,

СЪДЪТ НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА (първи състав),

състоящ се от: г-н H. Kreppel, председател, г-н E. Perillo (докладчик) и г-н R. Barents, съдии,

секретар: г-жа W. Hakenberg,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

постанови настоящото

Решение

1 С жалба, постъпила в секретариата на Съда на публичната служба на 23 юли 2012 г., г-н Василев иска по-специално отмяна на решението от 10 май 2012 г., с което конкурсната комисия на конкурса на общо основание EPSO/AD/208/11 отказва да го допусне за участие в изпитите по модела „Център за оценяване“ на този конкурс.

* Език на производството: български.

Обстоятелства в основата на спора

2 Обявлението за конкурс на общо основание EPSO/AD/208/11, организиран от Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) с цел съставяне на списък с резерви за бъдещи назначения на юрист-лингвисти с български език (ОВ C 140 A, стр. 1, наричано по-нататък „обявлението за конкурса“), е публикувано на 11 май 2011 г. В конкурса EPSO/AD/208/11 има направление „Съд“ и направление „Парламент/Съвет“.

3 На 14 юни 2011 г. жалбоподателят подава кандидатурата си за направление „Съд“ на конкурса на общо основание EPSO/AD/208/11 (наричан по-нататък „конкурсът“). Като „език 2“ той избира френски, а като „език 3“ — английски език.

4 С писмо от 30 ноември 2011 г. (наричано по-нататък „писмото от 30 ноември 2011 г.“) EPSO поканва жалбоподателя да се яви на първия конкурсен изпит, а именно на „предварителния изпит на компютър“, състоящ се от превод от език 2 към български език (наричан по-нататък „изпитът за превод“).

5 В писмото от 30 ноември 2011 г. се уточнява: „с оглед улесняване организацията на изпита [за превод], най-късно до 6 декември 2011 г. […] трябва да проверите какъв тип клавиатура ще използвате по време на изпита […] EPSO вече Ви е определила клавиатура за език 1, в случай че не изберете друга. Тя ще Ви бъде предоставена на разположение в изпитния център в деня на изпита. Моля имайте предвид, че изображението на клавиатурата, [което се появява, като активирате] интернет връзката по-долу, е само за илюстрация (възможни са малки различия в сравнение с клавиатурата, която ще Ви бъде предоставена на разположение в изпитния център). […] Ако искате да използвате друга клавиатура […], имате възможност да я смените до 6 декември 2011 г., като активирате следната интернет връзка. […] След изтичането на този срок няма да се допускат никакви промени“.

6 При активиране на посочената интернет връзка за български език се появява изображение на клавиатура тип „БДС“ (наричана по-нататък „БДС клавиатура“).

7 В срока, посочен в писмото от 30 ноември 2011 г., жалбоподателят не е поискал клавиатурата да бъде променена.

8 На 18 януари 2012 г. в началото на изпита за превод жалбоподателят иска от квестора да му бъде предоставена клавиатура с т.нар. „фонетична“ подредба на клавишите (наричана по-нататък „фонетичната клавиатура“). Тъй като на разположение на кандидатите са били предоставени само БДС клавиатури, жалбоподателят участва в изпита за превод, като използва БДС клавиатура.

9 С две писма, които изпраща на EPSO след приключването на изпита за превод на 18 януари 2012 г., жалбоподателят, считайки се за дискриминиран, поради факта че е трябвало да използва БДС клавиатура на изпита, иска да му се предостави възможност отново да положи изпита, като използва фонетична клавиатура (наричани по-нататък „писмата от 18 януари 2012 г.“). EPSO не отговаря на писмата от 18 януари 2012 г.

10 С писмо от 10 май 2012 г. (наричано по-нататък „решението от 10 май 2012 г.“) EPSO съобщава на жалбоподателя решението на конкурсната комисия, съгласно което той не е допуснат до следващия етап на конкурса, а именно до изпитите за оценяване, тъй като на изпита за превод е получил оценка 17/80, която е по-ниска от изисквания минимум от 40/80.

Искания на страните и производство

11 Жалбоподателят иска от Съда на публичната служба:

— да отмени решението от 10 май 2012 г.,

— да отмени „мълчалив[ия] отказ по жалба[та] от 18 януари 2012г.“,

— да заличи „правните последици от [обжалваните] решения“.

12 Европейската комисия иска от Съда на публичната служба:

— да отхвърли жалбата като неоснователна,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

13 В отговор на писмо от секретариата на Съда на публичната служба от 8 май 2013 г. представителите на страните посочват, че няма да присъстват на съдебното заседание. На основание член 50, втора алинея от Процедурния правилник Съдът на публичната служба решава, че устната фаза на производството е приключила.

От правна страна

По предмета на жалбата и допустимостта на исканията

14 На първо място, по отношение на искането за отмяна на решението от 10 май 2012 г. следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика правното средство за защита, което е на разположение срещу решение на конкурсна комисия, обикновено се състои във възможността за пряко сезиране на съда (Решение на Съда на публичната служба от 18 септември 2012 г. по дело Cuallado Martorell/Комисия, F-96/09, точка 53). Следователно, макар искането за отмяна на решението от 10 май 2012 г. да не е предшествано от административна жалба, то е допустимо.

15 Освен това следва да се напомни, че предвид комплексния характер на процедурата по назначаване, която включва редица много тясно свързани решения, жалбоподателят има право да се позовава на нередности, допуснати при провеждането на конкурса, когато подава жалба срещу последващо индивидуално решение, каквото например е решението за недопускане до изпитите за оценяване (Решение на Съда на публичната служба от 21 март 2013 г. по дело Taghani/Комисия, F-93/11, точка 38).

16 В случая решението от 10 май 2012 г. представлява решение на конкурсната комисия и като такова подлежи на обжалване пред Съда на публичната служба. За тази цел е допустимо жалбоподателят да се позове на нередности, допуснати по време на изпита за превод, и по-специално на факта, че му е предоставена БДС клавиатура, а не фонетична клавиатура.

17 На второ място, по отношение на искането за отмяна на мълчаливия отказ на „административната жалба“ от 18 януари 2012 г. следва да се приеме, че с нея по същество се цели да се отмени мълчаливият отказ за организиране на нов изпит за превод.

18 При обстоятелства като тези в случая и в интерес на доброто правораздаване и процесуална икономия липсва основание за произнасяне по възражението за недопустимост, повдигнато от Комисията по отношение на второто искане, като жалбата следва да се счита за насочена както срещу решението от 10 май 2012 г., така и срещу решението за отказ да се организира нов изпит

за превод (наричани по-нататък „обжалваните решения“). Всъщност във всички случаи и поради изложените по-долу съображения жалбата е лишена от всякакво правно основание (вж. в този смисъл Решение на Съда на публичната служба от 20 януари 2009 г. по дело Klein/Комисия, F-32/08, точка 20 и цитираната съдебна практика).

19 На трето място, следва да се констатира, че искането за заличаване на правните последици на обжалваните решения се смесва с искането за отмяната на тези решения и че поради това липсва основание за отделно произнасяне по третото искане.

По исканията за отмяна на обжалваните решения

Доводи на страните

20 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно-единствено правно основание, изведено от нарушение на принципите на равно третиране и на равни възможности, прокламирани в член 1г от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“).

21 Според твърденията на жалбоподателя EPSO не го е уведомила за факта, че на изпита за превод на разположение на кандидатите ще бъдат предоставени само БДС клавиатури, но не и използваните от много хора в България фонетични клавиатури.

22 Жалбоподателят счита, че е лишен от възможност за успех на изпита за превод, тъй като не е свикнал да използва БДС клавиатура, и че обективно е бил поставен в по-неблагоприятно положение в сравнение с това на кандидатите, които умеят да си служат с такава клавиатура. Освен това с организирането по този начин на конкурса голяма част от кандидатите, отговарящи на условията за длъжността, били предварително елиминирани.

23 В допълнение жалбоподателят посочва, че БДС клавиатурите отговарят на единствения официален стандарт в България, който обаче се отнася за пишещите машини, а не за компютърните клавиатури. За компютърните клавиатури не съществувал официален стандарт в България, а само проект на такъв, който имал силата на обичай и признавал както фонетичните, така и БДС клавиатурите.

24 Накрая, жалбоподателят поддържа, че фактът, че е трябвало да положи изпита за превод, като използва БДС клавиатура, представлява нарушение на принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация.

25 Комисията иска да се отхвърли единственото изтъкнато от жалбоподателя правно основание.

Преценка на Съда на публичната служба

26 Следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика принципът на равно третиране като общ принцип на правото на Съюза изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (Решение на Съда от 16 декември 2008 г. по дело Arcelor Atlantique и Lorraine и др., C-127/07, точка 23). Така нарушение на принципа на равно третиране, приложим към правото на публичната служба на Съюза, е налице, когато две категории лица на работа в Съюза, чието фактическо и правно положение не се различават съществено, се третират различно и когато такова различно третиране не е обективно обосновано (Решение на Съда на публичната служба от 25 февруари 2010 г. по дело Pleijte/Комисия, F-91/08, точка 36).

27 В случая жалбоподателят признава, че на изпита за превод всички кандидати са използвали БДС клавиатури, и не твърди, че на някой от кандидатите е била предоставена фонетична клавиатура. По същество той счита, че принципът на равно третиране е нарушен поради еднаквото третиране на различни положения. Ето защо на първо място следва да се провери дали положенията в конкретния случай са различни от фактическа и правна гледна точка.

28 В това отношение най-напред следва да се посочи, че съгласно обявлението за конкурса „[з]а изпълнението на своите служебни задължения юрист-лингвистите използват стандартни компютърни и офис приложения“. Освен това с писмото от 30 ноември 2011 г. всички кандидати, в това число и жалбоподателят, са били информирани, че изпитът за превод ще се проведе, като се използва БДС клавиатура. Така кандидатите са разполагали с месец и половина, за да могат евентуално да свикнат с тази клавиатура.

29 Следва по-нататък да се констатира, че въпреки указанията, съдържащи се в писмото от 30 ноември 2011 г., жалбоподателят не е поискал в определения за това в писмото срок на изпита за превод да му бъде предоставена фонетична клавиатура.

30 Накрая, страните не оспорват, че БДС клавиатурата отговаря на единствения официален стандарт в България за пишещи машини и че за фонетичната клавиатура, на която впрочем съществуват различни варианти, няма установен стандарт. Макар в цитирания от жалбоподателя проект на стандарт да се предлага като клавиатурна подредба на български език да се приеме, освен БДС клавиатурата, и един от вариантите на фонетичната клавиатура, който подлежи на уточняване, следва все пак да се констатира, че съгласно самия този проект той „не трябва да се разглежда и използва като български стандарт“.

31 Следователно фактът, че преди конкурса е използвал фонетична, а не БДС клавиатура и че след получаването на писмото от 30 ноември 2011 г. не е свикнал с БДС клавиатурата, засяга само кандидата и поради това не може да представлява разлика, водеща до нарушение на принципа на равно третиране (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 5 април 2005 г. по дело Hendrickx/Съвет, T-376/03, точка 33).

32 Дори да се приеме, че положението на жалбоподателя е различно от това на останалите кандидати и че фактът, че е положил изпита за превод на БДС клавиатура, може да го постави в по-неблагоприятно положение от това на кандидатите, които обичайно ползват този тип клавиатура, следва да се напомни, че еднаквото третиране на различни положения, което е обосновано с обективни, разумни и пропорционални на преследваната цел критерии, не представлява нарушение на принципа на равно третиране. Така сред критериите, които могат да обосноват такова третиране, фигурира в частност и интересът на службата (Решение по дело Pleijte/Комисия, посочено по-горе, точка 57).

33 В това отношение жалбоподателят поддържа, че използването на БДС клавиатура би довело до елиминиране на голям брой лица, които разполагат с квалификацията за длъжността на юрист-лингвист в Съда на Европейския съюз. Доколкото този довод, ако се приеме, че е относим, може да се разбира като целящ да се оспори интересът на службата от налагането на изискването за използване на БДС клавиатура на изпита за превод, следва да се констатира, че жалбоподателят не е представил каквито и да било данни в подкрепа на твърдението, че по-голямата част от хората в България използват фонетична клавиатура.

34 Следва също да се подчертае, че при изпълнението на служебните си задължения българският отдел за писмени преводи на Съда, за който по-специално се провежда конкурсът, използва само БДС клавиатури, а не фонетични клавиатури, както се потвърждава в електронно съобщение, изпратено от началника на този отдел в отговор на запитване на EPSO на 9 декември 2011 г., тоест преди настъпването на фактите по настоящото дело.

35 От изложеното следва, че провеждането на изпита за превод, като се използва БДС клавиатура, която е единствената стандартизирана и използвана от съответните служби на Съда българска клавиатура, е в интерес на службата.

36 Предвид широкото право на преценка, с което конкурсната комисия разполага при определяне на съдържанието, реда и условията за провеждане на конкурса (Решение на Съда на публичната служба от 28 март 2012 г. по дело Marsili/Комисия, F-19/10, точка 20 и цитираната съдебна практика), Комисията основателно поддържа, че еднаквото третиране на всички кандидати и използването само на БДС клавиатура е оправдано „от естеството и целта на конкурса“, тъй като става въпрос за „специализиран конкурс, насочен към подбор на висококвалифицирани юрист-лингвисти […] за Съда[, където] по-специално всички български юрист[-]лингвисти използват стандартната БДС клавиатура“.

37 От изложеното следва, че като цяло изискването да се ползва БДС клавиатура на изпита за превод в рамките на конкурса, не противоречи явно на интереса на службата.

38 Поради това единственото правно основание, изведено от нарушение на принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация и от нарушение на член 1г от Правилника, следва да се отхвърли.

39 Следователно жалбата трябва да се отхвърли като неоснователна.

По съдебните разноски

40 Съгласно член 87, параграф 1 от Процедурния правилник, без да се засяга действието на другите разпоредби на дял II, осма глава от посочения правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Съгласно параграф 2 от същия член, когато справедливостта изисква това, Съдът на публичната служба може да реши дадена страна, макар и загубила делото, да бъде осъдена да заплати само частично съдебните разноски и дори да не бъде осъдена за тях.

41 Видно от изложените в настоящото решение мотиви, жалбоподателят е загубилата делото страна. Освен това той не е направил искане във връзка със съдебните разноски, а Комисията изрично е поискала той да бъде осъден да ги заплати. Тъй като обстоятелствата в конкретния случай не обосновават прилагането на разпоредбите на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник, жалбоподателят следва да понесе направените от него съдебни разноски и да бъде осъден да заплати съдебните разноски на Комисията.

По изложените съображения

СЪДЪТ НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА

(първи състав)

реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Г-н Василев понася направените от него съдебни разноски и тези на Европейската комисия.**

Kreppel Perillo Barents

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 17 октомври 2013 година.

Подписи